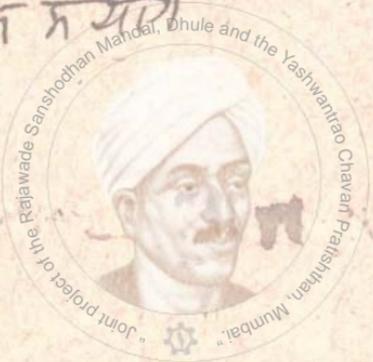

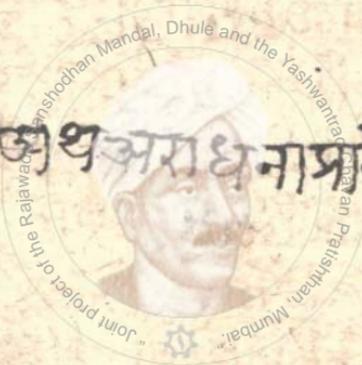
६१५५५
१.१.२५

अराधन प्रयोग

(1)

॥ अथ असाधना प्रारंभः ॥

(2A)

स्रणान्निमं सततः केशवार्थे भ०॥ कृ
के संकृषणार्थे इत्येव द्वादशविशानूनि
मंत्र्यमध्याने शासनानाह्वय कृतोभु
चिराचम्यपवित्रपाणि प्राणावाय
म्यदेश काले संवीर्य ब्रह्मीभूतस्य
गुरोः समा राधने कुरिष्ये इति संक
ल्प्य ॥ तत्र गंधाक्षत तुलसी कृषे रमि
श्रज्जलेन वरणं कृमिण तेषां पादप्रक्षा
उने कृत्वा तानाचम्य स्वयंचाचम्य पा
दप्रक्ष्वात्तेनोदकं पात्रांतरे गृहीत्वा त
सोद्ये साक्षतगंधपुष्पतुलसीदले र

(3)

भ्यर्च्य ॥ आनंदमानंदकरं प्रसन्नं ज्ञा
नस्वस्वपुंनिजबोधस्वपुं ॥ योगीद्रमी
जं भवरोगेवेद्यं श्रीगुरुं नित्यमूहं
नमामि ॥ इति नमस्कृत्यात् ॥ एवं सर्वेषां
कृत्वा गंधादिभिस्तत्पानमत्तं कृत्य देवसं
निधौ स्थापयत् ॥ कुर्यात्सनेषु प्राणेषु २
खड्गपवेश्य पुरुषसूक्तेन त्र्यम्बकं ॥ ॐ
नमो नारायणाय तिस्रसहितैर्नावा
हनादिषोडशोपचारैः पठार्था नुसम
येनाभ्यर्चयेत् ॥ यथापनौपचारस्य
जाकार्या ॥ ततः सर्वेषु पात्रेषु पायसा

(५)

पेणं ब्रह्मरुवि सादिजपित्वा उत्तरा
पोशं नोत्तरमाचं तेषु उपविष्टेषु वि
शिष्टतां ब्रह्मदक्षिणा वस्त्रादिभिर
भ्यर्च्य उपविष्टेषु तेषु गुर्वीशधरां
गभूते तीर्थपूजनं करिष्ये ॥ इति सं
कल्प ॥ चतुरस्रमंडले गमयेनाप
लिष्ये तत्र रंगवत्यादिभिरुत्कृत्य
तमंडले धान्यापरिपाद्यैश्च ककुत्तेशे
संस्थाप्य तत्र गंगागादि सर्वतीर्था
निभावयिष्या ॥ पुरुषसूक्तं प्रसूयं
तीर्थराजाय नमस्कृत्य तत्र षोडशोपचा
रभ्यर्च्य तत्रात्रं शिरसिधत्वा ॥

३

३

(4A)

लोकः सरस्वत्येत्यनुचा
कशेषं भीषास्माद्वातः प
वत इत्यनुवाकं जपित्वा ॥
भीषास्माद्वातः पुनते ॥ भी
षोदति सूर्यः ॥ भीषास्मा
दग्निश्चंद्रश्च ॥ मृत्युर्धाव
तिपंचम इति ॥ सैषानंद

(5)

स्यभीमाः साभवति ॥ युवास्यात्साधुयु
वाध्यायकः ॥ आशिषोदृढिष्ठोबलिष्ठः ॥
तस्येयंपृथिवीसर्वावित्तस्यपूर्णास्या
त् ॥ स एकोमानुष आनंदः ॥ एते शतं
मानुषा आनंदः ॥ स एकामनुष्यगं
धर्वाणामानंदः ॥ श्रोत्रियस्य चाका
महत्तस्य ॥ ते ये शतं देवगंधर्वाणा
मानंदः ॥ स एकः पितृणांचिरलो
कलोकानामानंदः ॥ श्रोत्रिणां ते ये
शतं पितृणांचिरलोकलोकानामा

(5A)

नंदां॥ स एक आ जान जानां देवानामा
नदः॥ श्रोत्रि०॥ ते ये शतमा जान जा
नां देवानामानंदाः॥ स एकः कर्म दे
वानां देवानामानंदाः॥ ये कर्मणा देवा
नपियन्ति॥ श्रोत्रियस्य०॥ ते ये शतं क
र्म देवानां देवानामानंदाः॥ स एको दे
वानामानंदः॥ श्रोत्रियस्य०॥ ते ये श
तं देवानामानंदाः॥ स एक इंद्रस्यानं
दः॥ श्रोत्रियस्य०॥ ते ये शतमिंद्रस्या
नंदाः॥ स एको बृहस्पतिरानंदः॥ श्रो

(6)

त्रियस्य॥ ते ये शतं च दस्यते रानंदाः॥

स एकः प्रजापते रानंदः॥ श्रोत्रिय॥

ते ये शतं प्रजापते रानंदाः॥ स एको

ब्रह्मण आनंदः॥ श्रोत्रिय॥ स यश्चा

यंशु रूपे यश्चा सा वादित्ये॥ स एकः

॥ स य एवं वित्॥ अस्माल्लोकात्प्रेत्य॥

मय

एतमन्तमात्मानमुपसंक्रामति॥

एतंप्राणमयमात्मानमुपसंक्रामति

॥ एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रामति॥

एतं मैविज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रा

(6A)

मति ॥ एतन्मनंदमयमात्मानमुपसं
क्रामति ॥ तदप्येषश्लोकोभवति ॥ २
ॐ सहस्रशीर्षं देवमित्यनुवाकं जपि
त्वा ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं
परायणं ॥ नारायणपरो ज्योतिरात्मा
नारायणः परः ॥ नारायणं परं ब्रह्म
तत्त्वं नारायणः परः ॥ नारायणप
रो ध्याता ध्याता नारायणः परः ॥ य
च्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयते पि
वा ॥ अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य ना
रायणस्त्विह ॥ आनंतमन्ययंक

०)

विष्णुसमुद्रेतं विश्वशंभुवं ॥ पद्मको
शप्रतीकान्नाहृदयं चाप्यधोमुखं ॥
अधोनिष्ठ्यावितस्यांतेनाभ्यामुप
रितिष्ठति ॥ ज्वालमालाकुलं भाती
विश्वस्यायतनं महत् ॥ संततं शि
लाभिस्तुलं वस्याकोशसन्निभं ॥ त
स्यांते सुषिरः सूक्ष्मं तस्मिं सर्वे प्र
तिष्ठितं ॥ तस्य मध्ये महानग्निर्वि
श्वार्चिर्विश्वतोमुखः ॥ सोऽग्रभुग्वि
भजंति ह्यनाहारमजरः कविः ॥ ति
र्यगूर्ध्वमधःशाशीसश्मयतस्यसं

६

(2A)

तता॥संतापयंतिस्वदेहमापादतल
मस्तगः॥तस्यमध्येव द्विशिखाभा
णीयोर्ध्वाव्यवस्थितः॥नीलतोयद
मध्यस्थाद्विद्युद्वेखेवभास्वरा॥नी
वारशुकवत्तन्वीपीताभास्वत्यषुप
मा॥तस्याःशिरसांमध्येपरमात्मा
व्यस्थितः॥सब्रह्मसशिवःसहरिः
सैन्द्रःसोक्षरःपरमस्वराय॥हरि
कीर्तनपुरःसरंसहस्रनृत्यंरुत्वा
तसान्नपुनर्मेडलेसंस्थाप्यचंद्रना
क्षत्रपुष्याणिपूजाशिष्टानिवधुभिः

(8)

सहस्रत्वाविशान्प्रदक्षणीकृत्या॥आ
नंदमानंद॥गुरुर्ब्रह्मा॥इत्यादिमं
त्रैर्द्विजास्तीर्थराजंचनमस्कृत्यगुर्व
र्थविप्रहस्तेपादौटकपात्रंदत्वात
दाज्ञयात्तन्तीर्थमंत्रेणगृहीयात्॥
तत्रमंत्रः॥अविद्यामूलज्ञानं सर्व
पापप्रणाशनं॥गुरोःपादौदकंचि
त्रसंसारदुःखनाशनं॥पुत्राभुक्का
मनयातुशेषणं पावकं कस्य दीप
नं ज्ञानं तजसः॥गुरुपादौदकंचि
त्रंपुत्रपौत्रप्रवर्धनमिति गृहीयात्॥

दि

५

(8A)

नाम्बुनः प्रणम्या तान्बुन्यांश्च दक्षि
णादिभिः तोषयित्वा सन्मानपुरःस
रं ताननुब्रज्य कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ॥
सुहृद्युक्तो भुंजते ॥ ततः प्राप्सदर्शम
हालयतीर्थप्रयुक्तादिश्चाहानिकु
र्यात् ॥ प्रतिभासमेव माराधनं प्रत्य
हं प्रार्थनात्तरं चाराधनं चैव मेव इत्थं
करणाशक्तौ यथाशक्ति प्रयतीन्व्य
थाशक्तिब्राह्मणानाहयपादप्रक्ष्वा
लपूर्वकं गंधादिभिरभ्यर्च्य भोजयेदि

(१)

दि ति ॥ ॥ इति नारायणगंडानुसार्थी
नारायणगृहीतआराधनप्रयोगः समा
प्तः ॥ ॥ ॐ नमो ब्रह्मे स्यनुवाकं ॥ ॥

अथ पुरुषोहर्षेण नारायणो कामयत ॥
प्रजाः सृजेयेति ॥ नारायणा ब्रह्मणो
जायते ॥ मनः सर्वेन्द्रियाणि न ॥ रवे वा
युज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणि ॥
नारायणाद्ब्रह्मा जायते ॥ नारायणाद्द्वि
ष्टुर्जायते ॥ नारायणाद्ब्रह्मो जायते ॥
नारायणादिंद्रो जायते ॥ नारायणा

(9A)

नारायणास्रजापतिर्जायते॥ नारा
यणाद्वा दशादित्याः॥ रुद्रावसवःस
र्वाणि छंदोसि॥ नारायणादेवसमु
त्पद्यंते॥ नारायणात्प्रेवर्तते॥ नाराय
णात्प्रलीयंते॥ नारायणात्प्ररोहंते॥
अथ पुरुषो ह वै नारायणः॥ ब्रह्मा
नारायणः॥ शिवश्च नारायणः॥
शंकरश्च नारायणः॥ कालश्च नारा
यणः॥ दिशश्च नारायणः॥ ऊर्ध्वं च
ना॥ अधश्च नारा॥ अंतर्बहिश्च
ना॥ नारायणाय सावं वेदः सर्वं॥ य

(१०)

द्रुतं यच्च भव्यं ॥ निष्कलं कोनिरंजनो
निर्विकल्पो निराख्यातः शुद्धदेव ए
को नारायणः ॥ नदितीयोस्ति ॥ कश्चि
द्य एव वेदाः सविस्तुरेव भवति ॥ ॐ
सै मित्रे व्याहरेत् ॥ नम इति पश्चात् ॥ ना
रायणस्य परिष्ठात् ॥ ॐ मित्येकोक्षरं ॥
नम इति द्वेक्षरे ॥ नारायणयेति
पंचाक्षराणि ॥ एतद्वै नारायणस्या
ष्टाक्षरं पदं ॥ यो वै नारायणस्याष्टा
क्षरं पदं मध्येति ॥ अनुलवः सर्वमा

६

(10A)

सुरेति॥विंदतेप्राजापत्यं॥रायस्यां
गोपत्यं॥ततोमृत्वमश्रुतेततोमृ
त्वमश्रुतइति॥प्रत्यगानंदंपर
ब्रह्मपुरुषंप्रणवस्वरूपं॥अकार
उकारमकारयिति॥तामेकधास
मभरत्तदेतदोमिति॥इयमुत्तामु
च्यतेयागिज्जन्मसंसारबंधनात्॥
ॐ नमो नारायणायेति मंत्रोपासकः॥
वैकुण्ठभुवनलोकं गच्छति॥वैकुं
ठभुवनलोकं गच्छति॥तदिदं पुर

(11)

पुरं पुउरीकं विज्ञानघनं ॥ तस्मात्
दिद्रावमासं ॥ ब्रह्मण्या देवकीपुत्रो
ब्रह्मण्या मधुसूदनो ॥ सर्वभूतस्य
मेकं वै नाशयणः ॥ कारणपुरुषम
कारपरब्रह्म ॥ अतदथर्वशि
रोधीयते ॥ सब्रह्मभूयाय कल्प
ते ॥ स सर्वतः सखमेधते ॥ स पंच
महापापात्प्रमुच्यते ॥ सायमधीया
नो दिवसकृतं पापं नाशयति ॥ प्रा

१०

१०

(11A)

तरधीयानोरात्रि कृतं पापं ना
शयति। सायं प्रातरधीयानो अ
पापो भवति। मध्यं दिनमादित्या
भिमुखो धीयानः। पंचमहापा
तकोपपातकेभ्यो मुच्यते। सर्व
वेदपारायण पुण्यं भवति॥ श्री
नारायणसायुज्यमाप्नोति। श्री
मन्नारायणसायुज्यमाप्नोति।
यएवं वेद। इत्युपनिषत्। सह

(12)

नाववतु ॥ सहनौ भुनक्तु ॥ स
हवीर्यं करवा वहे ॥ तजस्विनाव
धितमस्तु ॥ माविद्विषावहे ॥ ॐ
शांतिः शांतिः शांतिः ॥ १ ॥ ॥
हेहस्ताक्षरधो ॥ उस्ततरघुना
थदंष्ट्रापुरा ॥ लिखितं ॥ ६९ ॥
अनेन गीयतां ॥ दावो भगवां ह्य क्सा
पत्निः ॥ मार्तंडपूर्वपामस्या क्कुलदेवतं ॥

११

११

(12A)

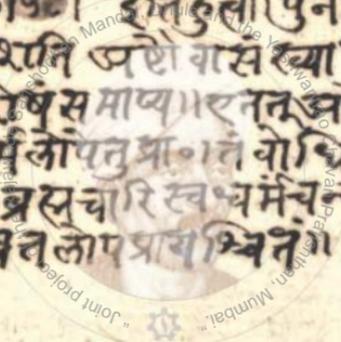
अथ ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्तं। देशकालोसं
कीर्यं० ममशोभाचमनसं० व्यावेदनदर्भभिक्षा
निकार्यं राहिस्यश्नद्रादिस्पर्शनकोपीनकटिस्त
त्रयज्ञोपवीतमेखलादंडाजिनसागटिवास्वाप
छत्रचारणपादकाध्यारोहणमालाधारणोद्
र्तनअनुलेपनोजनमल्लुकीडाद्युतनृत्तगात
वाद्याद्यभिरतिपाखंडादि सभाषणपर्युषित
भोजनादिसर्वहोत्रैचर्यनियमलोपप्रयेवा
यपरिहारद्वाराश्री० महाव्याहृतिहोमपूर्वकं
रुद्रत्रयमाचरिष्ये। तथाचमममहानाम्नादिव्रत
चतुष्टयलोपप्रत्यवायपरिहारद्वाराश्रीपरम० होमपूर्व
कंप्रत्येकरुकेकप्राजापत्यहिरण्यप्रत्याम्नायनयथाश्र
क्तिमाचरिष्ये॥ लौकिकोग्निं प्रतिष्ठाप्य। ध्युत्तक्रियमाणे
व्रतलोपप्रायश्चित्तहोमदेवतापरिग्रहार्थमन्वाधानंक
रिष्ये॥ स्थंडिलोत्तिकं० अग्निं प्रतिष्ठाप्य॥ ध्यात्वा। क्रियमाणमा
हान्। व्रतलोपप्रायश्चित्तहोमदे० अस्मिन्नेन्वाहिग्नो० चक्षुषीजा

(13)

ज्येन अत्र प्रधानं व्याहृतीनां अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं । अग्निं
एथिवीमहातं । वायुमंतरेक्षमहातं । २ । आदित्यं धाम
हातं । ३ । चंद्रमसं नक्षानिदिशमहातं । ४ । अग्निं विश्व
वेदसं । ५ । विभावसुशतक्रतुं । ६ । द्विरग्निं । अग्निं वायुं सूर्यं
प्रजापतिं । १२ । एता प्रधानं देवताः । अज्येन । पुनरत्र प्रधा
नं सवितारं अष्टाविंशत्यष्टाविंशति अष्टौवा ॥ संख्या गाय
त्र्या अज्येन ॥ शेषेणेत्याद्या रांतं कृत्वा ॥ ३० ॥ भूः स्वाहा ।
अग्नये ० । भुवः स्वाहा । वायवे ० । स्वः स्वाहा । सूर्यो ० । ३० ॥ भूर्भु
वः स्वाहा । प्रजा ० । ३० ॥ भूरग्नये च । एथियै च । महते च स्वाहा ।
अग्नये । एथिवीमहात इदं । ३० ॥ भुवो वायवे । ज्ञातरेक्षाय च
महाते च स्वाहा । वायुमंतरेक्षमहात इदं । ३० ॥ सुवरादित्यो
यदिव च महते च स्वाहा । आदित्याय । देवे च महत इदं । ३० ॥
भूर्भुवः सुवश्चंद्रमसं च नक्षत्रभ्यश्च । दिग्भ्यश्च महते
च स्वाहा ० । चंद्रमसं नक्षत्रभ्यादिग्भ्यश्च महत इदं ॥ ८ ॥
३० पाहिनी अग्नयेन से स्वाहा । अग्नये ० । ५ ३० पाहिनी वि
श्ववेदसे स्वाहा । विश्ववेदस इदं ० १० । ३० यज्ञं पाहिविभा
वसो स्वाहा ॥ विभावसव इदं ० ११ । ३० सर्वपाहिशतक्रतो
स्वाहा । शतक्रतव इदं ० १२ । ३० पुनरुजानिवर्तस्य पुनरग्ने

(13)

इहायुषा ॥ पुनर्नः पाहं हसः स्वाहा ॥ अग्नय ० १३ ॥ ॐ
सहरय्यानिवर्तस्वाग्नेपितृ स्वधारया । विश्वस्त्या
विश्वतस्परि स्वाहा ॥ अग्नय ० १४ ॥ ॐ भू स्वाहा ॥ अग्न ०
ॐ भुवस्वाहा । वायव ० स्वः स्वाहा स्तूयोये ० ॐ भूर्भुवः स्वः
स्वाहा प्रजापतय ० १५ ॥ ॐ इति हुता । पुनः गायत्रीमंत्रेण
प्रत्येकं अष्टविंशति ज्वलौ वासं ह्या हुता ॥ शेषेणस्वि
ष्टकृतादिहोमशेषं समाप्य ॥ एतत्प्रत्यक्षं लोपप्राय
श्चित्तं । बहुधर्मलोपतु प्रा ० तं वो धिया जपे मंत्रं लक्षं
चैत्रं शिवारुये । ब्रह्मचारि स्वधर्मं न्यूनं चैस्वै मवतत् ॥
इति ब्रह्मचारीव्रतलोपप्रायश्चित्तं ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com